

ALTA LIT

per la joventut.

Edita: Moviment Comunista de Catalunya

Juny

CAP A LA CONSTITUCIÓ DEL MOVIMENT DE JOVENTUTS COMUNISTES DE CATALUNYA

La lluita per la llibertat que el poble català i la resta de pobles de l'Estat espanyol desitgen, ja ha recorregut un camí llarg i clar, però duríssim i sangonent en moltes ocasions.

Amb la mort del dictador Franco el règim, que veu com tremolen els seus fonaments, cerca, a través de la Monarquia de Juan Carlos, de reformar el que sigui necessari per tal de queres canviï; és a dir, embellir la dictadura per negar la llibertat.

En aquest temps la lliçó principal que tots els demòcrates en general i els revolucionaris en particular hem après, és que la mobilització popular i la unitat de l'oposició constitueixen

CEDOC
FORA
TODAS LAS VECES

xa l'arma que més fereix el con
tinuisme de Juan Carlos i les
que més ens acosten a la llibert
tat, al trencament democràtic;
en aquest sentit tenim un exemp
le formidable com és la creaci
ció de Coordinació Democràtica
i els inombrables combats que
el nostre poble ha protagonitzat.
Davant d'això el Règim ha ens
senyat el seu caràcter veritable:
el d'un feixisme tan atroç
que el mateix Franco se'n mer
ravellaria.

Els joves hem participat d'una
manera activa al costat de tot
el poble en aquesta lluita.

Per guiar aquests combats, per
organitzar les masses joves, cal
que els més conscients, els jov
es revolucionaris, s'uneixin
en un organisme amb les caracter
ístiques pròpies de la jov
entut.

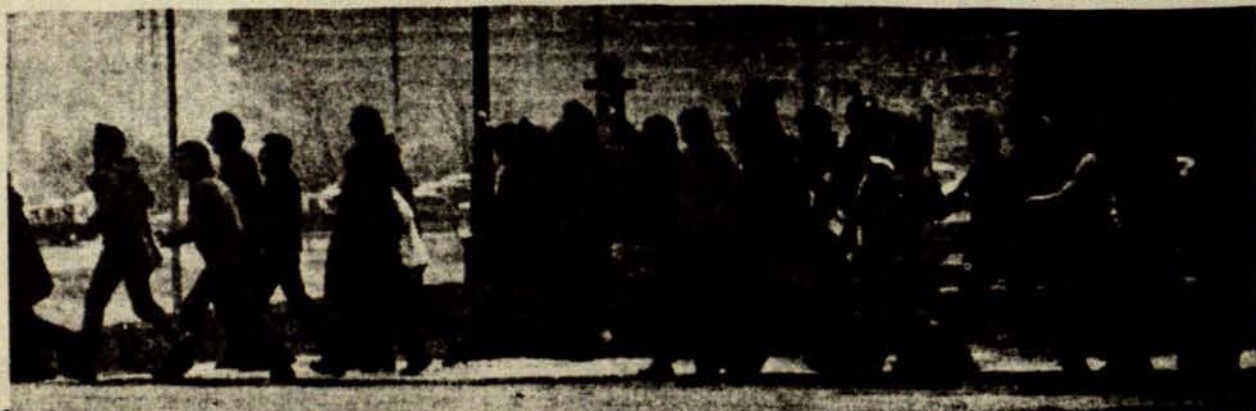
Així els joves simpatitzants
del Moviment Comunista de Catal
unya ens proposem crear una org
anització que aglutini els jo

ves que estan per la llibertat
i el socialisme, que difongui
entre la joventut les idees i
la pràctica que un dia ens dur
an a acabar amb el sistema d'exp
lotació capitalista i a conèix
er una nova època, una nova soc
ietat, que constituirà la sol
ució dels problemes que té plante
jats la Classe Obrera i el
poble en general: el Socialism
e.

Per això proposem a la joventut
aquest butlletí format per
una sèrie de documents que cal
discutir i perfeccionar, a fi
de que en la seva propera constit
ució la nostra organització
de la joventut pugui tenir una
política i unes línies d'acció

Creiem que cal que siguin els
joves revolucionaris els que
discuteixin i elaborin el contingut
de la seva pròpia organització.

Aquesta és la tasca que done
m a aquest butlletí.

UN PROGRAMA DE LLUITA PER LA JOVENTUT CATALANA

LA MAJORIA D'EDAT ALS 18 ANYS

Els joves pel que fa a la responsabilitat civil, som considerats "majors d'edat" als 16 anys, mentre que pel que fa als nostres drets com a ciutadans hem d'esperar a tenir-ne 21.

Exigim l'actualització de les lleis respecte a la joventut.

Hem d'arrencar amb la nostra

lluita la MAJORIA D'EDAT ALS 18 ANYS. Aquesta és una exigència que no pot esperar més.

Al mateix temps tenim dret a una autonomia a partir dels 16 anys per a poder viatjar lliurement, estudiar o treballar sense autorització paterna.

IGUALTAT PER A LA DONA

Les noies no solspateixen els mals generals de la joventut, que no són pocs, sinó que a més estan sotmeses a una gran discriminació.

Des de petites se les prepara per a esdevenir bones cuineres,

bones esposes.... i únicament això.

Les lleis són diferents per a la dona i la situen en una condició d'inferioritat respecte de l'home.

En el treball hi ha menys llocs per a elles i els seus sous són inferiors. De la

mateixa manera la seva forma ció professional està absolutament desatesa.

En fi, pel Règim la dona té una consideració social inferior.

Hem de lluitar fermament contra una arbitrarietat tal, bo i exigint la IGUALTAT DE L' HOME I LA DONA.

Un problema que afecta particularment a les noies és l'anomenat "servei social" imposat pel Règim sota el control de la 'Sección Femenina' Falan-

gista, l'únic objectiu del qual és controlar i explotar la dona.

Es obligatori fer-lo si volen accedir a determinades feines, aconseguir alguns documents etc.

Pels falangistes és una font inesgotable, amb la que s'omplen les butxaques i col·loquen una pila de paràsits a la 'Sección Femenina' en una feina que no té cap mena d'utilitat pràctica.

El "servei social", que no té res de social, ha de desaparèixer.

DAVANT DEL SERVEI MILITAR

Quan els nois arribem als vint anys, ens veiem obligats a malgastar quinze mesos de la nostra vida al servei militar, sotmesos a un règim dictatorial en unes condicions alimentàries i de sanitat deficientes i marginats, no cal dir-ho, de qualsevol activitat social i cultural.

Davant del servei militar els joves ens plantegem una sèrie de preguntes que ens preocupen enormement: "A on ens tocarà?

Què farem durant tant de temps? Quí durà el sobre a casa en comptes de nosaltres? Si hi ha soroll al carrer, haurem de tirar sobre els treballadors?".

Això ens duu a plantejar-nos el combat, fora i dins dels quarts, pels següents objectius:

- Per la derogació del decret I29/I975, que ens força a dur a terme el servei militar fora del nostre lloc de residència.

- Reducció del temps a files al necessari per a rebre un ensinistrament militar adequat.
- Per un tracte digne dels soldats; millors condicions de vida als quarters. No al menjar dolent, no a les condicions anti-higièniques, no a la manca de centres culturals. Fora la disciplina feixista que regeix l'exèrcit.
- Durant la "mili" hem de rebre el 100% del nostre sou.
- Avui hi ha joves empresonats perquè pendre les armes està contra la seva ideologia. Exigeixen un servei militar en destinacions civils. Cal respectar-los i recolzar-los per tal de que aconseguixin el que demanen.
- Que als soldats els siguin reconeguts els drets democràtics de reunió, associació i expressió. Aquesta és una mesura necessària per a la defensa dels seus interessos.

- El règim dels capitalistes acostuma a dir de l'exèrcit, que serveix per defensar el país de les agressions exteriors. No obstant tots sabem que no és així: la burgesia té l'exèrcit per a reprimir els treballadors quan s'aixequen en defensa de llurs drets. La història n'està plena d'exemples: Aixecament feixista del 36, Pinochet a Xile, els Coronels a Grècia...., i en un altre aspecte militarització dels treballadors (Correus, RENFE, bombers, fàbriques). Hem d'oposar-nos a la utilització de les tropes per a reprimir el poble:

ELS SOLDATS AL COSTAT DEL POBLE!

- És imprescindible per això, que exigim la depuració de tots els comandaments feixistes, la supressió de tots els cossos policials (SIM, SIE, etc...) com a primer pas per aconseguir un exèrcit democràtic al servei del poble.

OVENTI FIDIA I GRATUITA

Elle motius de la inefectivitat, per exemple, són ben clars: la formació d'uns quants per a moure per llocs de comandament, i l'inefectibilitat de la resta en treballs intermitjents o de base, amb la intenció de mantenir l'ordre social actual. La doble titulació en acabar l'EGBB, on els que se troben en les millors condicions econòmiques podran passar al BUUPC, mentre que els demés són dirigits inevitablement a les escoles professionals (que per descomptat, tant poc són una ganga), és una altra traveta a les classes populars.

Devant de tout autre, elle se situe
dans le sens prononcé et permanent
enseignement scientifique, gratuit,
démocratique, non sélectif, arre-
tant la réalité de Catalogne.
Par l'élimination de la repres-
sion des centres, signifiant la cess-
sion policière ou les éléments fei-
xistes ambigus, l'opinion s'exprime
consciemment de que nous ne pouvons
atteindre nos objectifs
sans un lien avec la limite de
tout le peuple par les libertés
démocratiques.

DELS JOVES ALS CENTRES DE TREBALL

Una gran majoria dels fills

deils obrers ens veiem obligats
a treballar des deils 14 anys.

Els fills de la parella no poden pagar a mantenir la família i cal que ajudem amb la nostra feina per a poder viure.

Amb aquesta edat, normalment en treuen com a aprendent. Això és i nifra, segons la llei, un tipus de contracte pel qual el patró es compromet a ensenyar-nos un ofici i a més ens ha de donar possibilitats d'estudiar. Però la realitat és molt diferent. Ens ensenyen res i ofici, res de res; tot el contracte, hem de fer un treball com els altres però, això sí, cobrant una misèria. Així el patró s'aprofita de nosaltres com a mà d'obra barata, ho i saltant-se la llei a la tercera sense que ningú ho impedeixi.

Davant d'aquesta realitat els joves anem prenent consciència de que som explotats de la mateixa manera que els altres companys de la fàbrica, joves i grans, i de que hem de lluitar contra aquesta explotació. I veiem també que és tota la classe obrera i tot el poble treballant que són explotats en un país capitalista, on uns quants tenen les fàbriques i els quarts i la gran majoria els hem de vendre la nostra força de treball a canvi d'uns salaris de misèria.

Quins són els problemes dels joves treballadors? En general són els mateixos que té tota la classe obrera i el poble. En aquests moments se centren en la lluita per aconseguir les llibertats democràtiques, per uns salaris decents, per un sindicat obrer, unitari, democràtic, independent de la patronal i de l'Estat. A més els joves tenim uns problemes específics com són:

- Contracte d'aprenentatge.
- Reconeixement de la professionalitat.
- Discriminació Salarial.
- L'atur, a causa de que no ens agafen en cap feina abans de fer la "mili".
- etc. etc....

Els treballadors fa temps que som conscients que el Sindicat Vertical no serveix per a res, ja que només defensa els patrons.

En les darreres eleccions, gràcies a les lluites que hem dut a terme els treballadors joves hem aconseguit poder elegir els nostres representants, els enllaços juvenils. En realitat, com que no poden pertànyer al jurat ni estar representats a la UTT, han pretès que fossin més aviat una figura decorativa.

Davant d'això els joves veiem que cal organitzar-nos per imposar a la pràctica, com ja s'ha aconseguit en alguns llocs, :

- que els enllaços juvenils puguin estar representats al jurat i a les UTT, perquè tothom assumeixi la nostra problemàtica.
- que participem a les comissions deliberadores del Conveni.

Però perquè els nostres problemes i els de tots els treballadors comencin a solucionar-se cal dirigin avui tots els nostres esforços cap a la construcció d'un autèntic Sindicat Obrer.

Fa temps que els joves treballadors volem sortir d'aquesta situació, i per això hem participat en totes les lluites de la nostra classe i del nostre poble en el camí cap a la llibertat.

LA JOVENTUT ALS BARRIS

Els barris són el lloc on, al final de la jornada, acabem coincidint tots els joves, treballadors i estudiants. I aquí ens trobem amb nous problemes.

El barri no és un lloc on ens

hi trobem bé. Hi manquen els Centres Culturals, els jardins i les zones esportives on podríem passar el nostre temps lliure.

L'Ajuntament en planificarels

barris no ho fa pensant en el benestar dels seus habitants, sinó mirant la manera millor d'omplir-se les butxaques. Els joves som ignorats olímpicament i no es dedica cap mena de presupost a les instal·lacions per a la joventut. Tot al contrari, hom permet que cada dia s'obrin noves "boites", salons de billar, bars, etc...que produeixen beneficis i amb els quals es pretén distreure'ns dels nostres problemes.

Malgrat tot, no ho aconseguem eixen plenament, i cada vegada som més els que ens preocupem dels nostres problemes, els estudiem i planejem què cal fer per a viure millor als nostres barris.

Un per un no aconseguirem res d'això. Cal que ens unim en les vocalies de joventut de les as sociacions de veïns, als centres juvenils i esportius i des d'allí fem sentir la nostra veu.

PER UNS AJUNTAMENTS DEMOCRÀTICS

Els actuals Ajuntaments elegits a dit, no han tingut, lògicament, la més mínima atenció envers les necessitats populars. Els joves no estem representats de cap mena dins d'aquests ajuntaments.

Tots aquest problemes només es poden resoldre en uns ajuntaments democràtics, dins del

marc de les llibertats democràtiques. Cal que el batlle i els regidors siguin elegits per sufragi universal, i existeixi una gestió democràtica municipal sobre la que el poble pugui exercir el seu control.

La joventut conscient dels seus problemes ha d'exigir la participació als ajuntaments per mitjà de representants dels joves

Els darrers temps han marcat una pauta en la lluita de tots els pobles de l'Estat.

D'una banda les grans mobilitzacions que la classe obrera i el poble han protagonitzat i protagonitzen en favor de la llibertat, de l'Amnistia, de l'autonomia per a les nacionalitats..., d'altra banda els diferents processos unitaris que s'han anat donant, tant a nivell de l'Estat com pel que fa a les diferents nacionalitats.

A Catalunya, en canvi, no hem aconseguit encara la unitat de tota l'oposició democràtica. La constitució del Consell de Forces Polítiques, al marge de l'Assemblea de Catalunya, deixant fora tota una sèrie de partits i forces independents, ha estat un cop dur a la unitat del nostre poble.

És urgent resoldre aquest problema. Cal aconseguir que hi hagi una sola veu de Catalunya. Una sola veu sobre la base de la unitat de totes les forces polítiques.

Avui el poble ha guanyat posicions i el règim les ha perdut. També hem tret grans experiències de cara al futur:

- La llibertat no la regala-

rà ningú al poble. L'haurà d'arrencar als reaccionaris que la neguen; el poble ha d'ésser protagonista en la consecució d'aquestes llibertats i és a ell que correspon decidir lliurement com les desitja. Hem de mantenir la guarda ben alta pel que fa a aquesta qüestió, per fer fracassar les ja perilloses maniobres del règim, que tenen com a objectiu atreure's els sectors més vacil·lants de l'oposició.

- Tan important com aconseguir les llibertats és ésser capaç de mantenir-les, vigilar perquè no ens les prenguin i ampliar-les al màxim. I a quí hem de confiar una tasca tan important?. Als grisos, a la Guàrdia Civil o potser a l'Exèrcit? No i mil cops no. Els assassins del poble mai poden ésser els seus defensors. Tots aquests cossos creats pel feixisme han de desaparèixer. L'exèrcit ha d'ésser reformat.

La joventut ha de combatre amb força per a profunditzar al màxim en la conquesta de les lli-

bertats. Hem de fer que sigui impossible d'arrabassar-nos la llibertat i democràcia que conquerim, en definitiva, que cada

pas que donem en el camí de la llibertat sigui un cop al poder del capital i una conquesta pel poble.

ELS DRETS NACIONALS

El poble de Catalunya, després de 40 anys de terrorisme institucionalitzat, ha vist els seus drets nacionals esclafats i ofegades les característiques i particularitats que defineixen Catalunya com una nacionalitat.

Els joves no hem conegut cap altra situació i sí que sabem, en canvi, que les llibertats nacionals han existit a Catalunya durant la segona República (estatut del 32). Quí de nosaltres no té un familiar, un amic "gran", que ens n'ha parlat amb insistència?

Es per tot això que, en la lluita per la llibertat, la joventut catalana ha de recollir la bandera de la llibertat per a Catalunya. És a nosaltres que ens correspon, al costat de la resta del poble, de combatre amb tenacitat perquè el nostre poble prengui les regnes dels seus destins.

En aquest sentit avui es recorda i es reivindica constantment L'Estatut d'Autonomia de l'any 1932; això no vol dir que la joventut s'hagi d'entestar a transplantar mecànicament als nostres dies un fet que es va donar fa 44 anys. Però cal lluitar amb força i per tots els mitjans per aconseguir avui un Estatut d'Autonomia que garantitzi la formació d'un Govern Provisional de la Generalitat, integrat per tots els que han lluitat per la llibertat a Catalunya, que regeixi un període provisional en el qual, a través d'unes eleccions, la voluntat del poble català expressi quina mena d'estat desitja formar o quina classe de vincles desitja mantenir amb la resta de pobles de l'Estat Espanyol. Aplicar aquest dret (autodeterminació), vol dir cloure una època d'opressió de Catalunya. Cal, doncs, i això és

una necessitat imperiosa, que la joventut revolucionària i democràtica de Catalunya assu-

meixi la lluita per la consecució de les llibertats nacionals de Catalunya.

LA JOVENTUT PEL SOCIALISME

Aconseguir els objectius que ens hem fixat anteriorment és un pas, però cal ésser conscients que amb l'enderrocament del feixisme no s'acabaran els nostres problemes.

És impossible parlar dels mals que patim i ignorar-ne el més gran, el que n'és la causa: el capitalisme.

El capitalisme suposa una explotació cada vegada més gran de les masses treballadores, la misèria d'infininitat de famílies del camp i de la ciutat, l'emigració, l'atur, la manca d'escoles i d'assistència sanitària, etc...

I el capitalisme suposa també un sens fi d'obstacles pels joves en tots els aspectes.

La constatació d'aquestes realitats al nostre país i fora d'ell, ens empeny a nosaltres, i a tants d'altres revolucionaris a emprendre una lluita a mort contra el capitalisme, a lluitar pel socialisme.

El socialisme suposa que els

mitjans de producció passin de ser propietat privada d'uns quants, a ser propietat col·lectiva del poble treballador, que els drets nacionals siguin plenament reconeguts, l'expulsió dels imperialistes nordamericans i l'expropiació de bens i empreses dels monopolis estrangers. El socialisme haurà d'emprendre una reforma agrària que posi la terra en mans dels que la treballen i que aquests puguin decidir lliurement com explotar-la. En fi, aquestes són algunes de les grans tasques que haurà d'emprendre la revolució socialista, además de millorar considerablement les condicions de vida del poble treballador.

En la societat socialista de sapareixerà per sempre l'exploitació de l'home per l'home, de sapareixeran les diferències entre el camp i la ciutat, entre unes comarques i altres, tendirà a desaparèixer el contrast entre el treball físic i l'intel·lectual....